Dosarul nr. 4r-2974/24 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-23158675-02-4r-08072024 Judecător: Radu Grecu

**D E C I Z I E**
**în numele Legii**

23 septembrie 2024 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele completului de judecată Oxana Robu
Judecătorii Vitalie Budeci și Vladislav Schibin

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Meriacri Vasile declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 25 aprilie 2024 în cauza contravențională la contestaţia lui Cecan Dumitru, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. *****, str. ***** împotriva deciziei asupra cauzei contravenţionale cu seria/nr. D01 576564 din 20.10.2023, întocmită de către agentul constatator al Direcţiei de patrulare „Centru” a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică a IGP Meriacri Vasile, pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (3) din Codul contravenţional, prin care Cecan Dumitru a fost sancţionat cu amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale, echivalentul sumei de 900 lei şi cu aplicarea a 5 puncte de penalizare,

***Procedura de notificare legal executată***

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal, -

**C O N S T A T Ă:**

La 20.10.2023, la ora 20:27, agentul constatator al Direcţiei de patrulare „Centru” a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică a IGP Meriacri Vasile, a emis decizia de sancţionare în cauza contravenţională cu seria/nr. D01 576564, prin care Cecan Dumitru a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (3) Cod contravenţional, fiindu-i aplicată sancţiunea principală cu amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale şi cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

La data de 27.10.2023, cu nr. de intrare „3828”, Cecan Dumitru a depus contestaţia împotriva deciziei asupra cauzei contravenţionale cu seria/nr. D01 576564 din 20.10.2023 şi în motivarea acesteia, petiţionarul a solicitat anularea deciziei pe motiv că agentul constatator nu i-a prezentat probe concrete care demonstrează vinovăţia sa, iar agentul constatator a purces la întocmirea deciziei cu încălcări procedurale.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 25 aprilie 2024, s-a admis contestaţia lui Cecan Dumitru împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale cu seria/nr. D01 576564 din 20.10.2023, întocmită de către agentul constatator al Direcţiei de patrulare „Centru” a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică a IGP Meriacri Vasile, pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (3) din Codul contravențional. S-a anulează decizia de sancţionare în cauza contravențională cu seria/nr. D01 576564 din 20.10.2023, întocmită pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (3) din Codul contravenţional, prin care Cecan Dumitru a fost sancționat cu amendă în cuantum de 18 de unităţi convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 900 lei şi cu aplicarea a 5 puncte de penalizare. S-a încetat procesul contravenţional pornit în privinţa lui Cecan Dumitru**,** pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (3) din Codul contravenţional, din motiv că nu există faptul contravenţiei.

Hotărîrea nominalizată, la 28.06.2024, a fost atacată cu recurs de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Meriacri Vasile prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 25 aprilie 2024 cu dispunerea rejudecării în primă instanţă.

În susținerea recursului s-a invocat, că agentul constatator a respectat normele procesuale şi materiale expuse, totodată a prezentat probele acumulate în cadrul dosarului contravenţional intentat împotriva cet. Cecan Dumitru.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Colegiul reține, că lipsește la dosar acte care să ateste data înmînării agentului constatator sau a înregistrării la instituția INSP a copiei hotărîrii judecătorești din 25 aprilie 2024. Corespunzător, în lipsa punctelor de reper la calcularea termenului de recurs, conform principiului disponibilității în drepturi și a dreptului la un recurs efectiv, Colegiul apreciază a fi respectat termenul de contestare la depunerea cererii de recurs.

*Analizând şi apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.*

Potrivit prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din

01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Instanța de recurs reține că prin decizia asupra cauzei contravenţionale cu seria/nr. D01 576564 din 20.10.2023, la ora 01:38, petiţionarul Cecan Dumitru a fost sancţionat contravenţional, reţinându-se în sarcina sa săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (3) al Codului contravenţional, pe faptul că la 20.10.2023, la ora 13:00, în Străşeni, pe traseul R1 Chişinău-Ungheni-Sculeni-frontiera cu România (km14), a condus mijlocul de transport de model „Mercedes C200 Bluetec” cu n/î *****, depăşind limita vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 40 la 90 km/oră, ignorând prevederile pct. 47 spct. 1) lit. b) din Regulamentul circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009.

La caz, decizia a fost adoptată conform prevederilor art. 440/1 alin.(1), 446 lit.d) Cod contravențional, fiind situația unei contravenții flagrante, deoarece s-a indicat a fi comisă fapta la data de 20.10.2023, ora 13.00, iar decizia a fost întocmită imediat la 20.10.2023, ora 13.01. În acest sens, obiecțiile recurentului nu suferă justificare, fiind situația în care se emite decizie, dar nu se întocmește proces-verbal cu privire la contravenție.

Conform prevederilor art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În temeiul prevederilor art. 7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. în cazul dat. instanța consideră că vinovăția petiționarului n-a fost dovedită, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe întru confirmarea faptului comiterii contravenției. Astfel, doar procesul - verbal de contravenție nu poate fi considerată o probă concludentă și pertinentă întru confirmarea vinovăției făptuitorului.

Colegiul penal reiterează că conform art. 375 Cod Contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa

nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Articolul 425 alin. (1) și (2) Cod Contravențional prevede că, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, Ia constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul - verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice ș: medico-legale, raportul de expertiză.

Subsecvent celor enunţate Colegiul penal conchide că, prima instanţă justificat şi întemeiat a apreciat că la caz, agentul constatator n-a prezentat careva probe concludente şi pertinente ce ar confirma faptul comiterii de către contestatar a contravenţiei imputate, nu sunt probe ce confirmă vinovăţia contestatarului în comiterea contravenţiei care i se impută.

Or, agentul constatator, în calitate de exponent al autorității de stat, la înaintarea unor acuzații de natură penală, în accepțiunea extinsă, urmează să administreze probe în acest sens, care la un terț neinteresat să înlăture orice dubii de imparțialitate bazate doar pe simpla constatare consemnată în procesul-verbal cu privire la contravenție.

Argumentele invocate de contestatar în contestaţie nu au fost combătute de către recurent – agentul constatator, care urmează să prezinte probe ce ar confirma vinovăţia persoanei trase la răspundere contravenţională, astfel lipsesc careva probe ce ar dovedi vinovăţia contravenientului de comiterea contravenţiei, prevăzute de art. 236 alin. (3) al Codului Contravenţional.

Or, întru susţinerea vinovăţiei înaintate, agentul constatator a anexat la materialul contravenţional doar: decizia asupra cauzei contravenționale cu seria/nr. D01 576564 din 20.10.2023; buletin de verificare metrologică nr. 3.3-005; certificat nr. 34/17-3772 din 09.06.2023, însă de către agentul constatator nu au fost prezentate probe, de exemplu proba foto, extrasul lidarului de măsurare a vitezei, care ar demonstra depășirea limitei de viteză de către Cecan Dumitru. Nu s-a stabilit nici faptul cu care viteză anume se deplasa Cecan Dumitru, pentru a determina exact limita de viteză încălcată, fiind indicate în decizie doar limitele legale de viteză.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși decizia de sancționare este act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie

susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

La caz, agentul constatator, exponent al puterii de stat nu a demonstrat faptul depășirii limitei de viteză de către Cecan D.. Nici argumentele invocate în recurs, în lipsa unor probe suplimentar prezentat, nu au determinat răsturnarea situației constatate de către prima instanță.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței, 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)..

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței, 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30).

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo.*

Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod Contravențional.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.236 alin. (3) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CoEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Cercetând argumentele recurentului, se constată că, agentul constatator nu a motivat în cererea de recurs care este motivul și temeiul legal al casării hotărîrii primei instanțe, or un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată nu poate constitui temei de casare acesteia.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Meriacri Vasile și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 25 aprilie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

**D E C I D E:**

Se respinge, ca nefondat, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Meriacri Vasile și menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 25 aprilie 2024, prin care s-a admis contestaţia lui Cecan Dumitru împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale cu seria/nr. D01 576564 din 20.10.2023, întocmită de către agentul constatator al Direcţiei de patrulare „Centru” a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică a IGP Meriacri Vasile, pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (3) din Codul contravențional și s-a anulat decizia de sancţionare în cauza contravențională cu seria/nr. D01 576564 din 20.10.2023, întocmită pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (3) din Codul contravenţional, prin care Cecan Dumitru a fost sancționat cu amendă în cuantum de 18 de unităţi convenționale, echivalentul sumei de 900 lei şi cu aplicarea a 5 puncte de penalizare și s-a încetat procesul contravenţional pornit în privinţa lui Cecan Dumitru**,** pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (3) din Codul contravenţional, din motiv că nu există faptul contravenţiei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Oxana Robu

| | |
|---|---|
| Judecător | Vitalie Budeci |
| Judecător | Vladislav Schibin |